

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A kiknek nincsen dolguk.

Pécs, 1897. szeptember hó 16.

Folyó hó 26-án megnyílik a magyar országgyűlés, de azért a politikai holt idény továbbra is el fog tartani, mert a mi napról napra éledgélő, rendszer nélkül, ötlet-szerűen dolgozó kormányunk nem képes ellátni munkával a törvényhozást s azért kénytelen formális ülések tartásával kihuzni az időt addig, míg odaát Ausztriában eidől a kérdés, vajjon lehet-e ott egyáltalán még alkotmányosan kormányozni, vagy pokolba kergetik a Reichsrathot és Badeni formaszerint is kihirdeti az abszolút uralmat, miután lényegileg parlamenti kormányzatról eddig sem lehetett már szó.

Persze, ha Bánffy arra akar várni, hogy az osztrák parlament alkotmányos uton megszavazza a provizoriumot a kvótára, vám- és kereskedelmi szerződésre, bankszabadalomra, akkor ugyan jó sokáig nem lesz a magyar képviselőháznak érdemleges ülése. Előrelátó kormányunk gondoskodnia kellett volna róla, hogy a közösüges kérdések fennakadása esetére legyen mivel foglalkoztatni a törvényhozást, mert hiszen a Reichsrathbeli eseményekből előre volt látható, hogy a provizoriumokhoz való alkotmányos hozzájárulás Ausztriában komoly akadályokba fog ütközni.

De hát a Bánffy-kormány matadorai, providenciális vezérükkel az élükön, egy-

szerre több dologgal foglalkozni képtelenek s mert Bécsből megkapták az ordert, hogy a hatvanhetes kiegyezés szülte közös vonatkozású ügyek akadálytalan tovább folyásának biztosítására meg kell csinálni a provizoriumot, ha már a végleges szerződéseket a kívánt határidőre nyélbe ütni nem lehetett, hát elejtettek minden egyebet s egyetlen gondjukat csak a provizorium biztosítása képezte. Most, hogy ennek a másik félnél akadályai merültek fel, nem tudnak mit csinálni, mert a sajtótermékek köteles példányairól szóló törvényjavaslatot, a mely egymaga képezi a tárgyalásra előkészített egész törvényhozási anyagot, csak nem lehet hónapokon át tárgyalni.

Hogy dúltak-fúltak a kormányparti ujságpapírosok a nyáron a 16-ik §. meg a cukorprémium hosszas tárgyalása miatt, hogyan vadaskodtak a nemzet előtt, hogy az ellenzék lopja az ország pénzét, a sok beszéddel megakadályozza a törvényhozást a komoly munkában, s ime most, hogy kompromisszummal az ellenzéknek megkötötték a kezét, lezárták a száját, hát nem tudják a törvényhozást foglalkoztatni. Mi volt hát az a komoly munka, a minek elvégzésében az ellenzék akciója akadályozta a törvényhozást? Elő vele, most van idő rá elég.

Erről is, mint minden kormányparti piszkolódásról, a melylyel az ellenzék a nemzet előtt befeketíteni szeretik, nagyon

hamar kisült, hogy nem volt egyéb üres ráfogásnál, a melylyel csak a saját ügyefogyottságukat iparkodtak takargatni. Ha az az obstrukciónak nevezett ellenzéki akció elmarad, hát a tisztelt honatyák egyszerűen két hónappal hosszabb vakációt élveztek volna, de egy fikarcnyival sem dolgoztak volna többet, mert — a mint a következők ime mutatja — nem volt mit dolgozniok.

Ez a jelenség különben nem valami ujság a Bánffy-kormány életében, nem volt ennek soha semmiféle programja a törvényhozás foglalkoztatására; költségvetés, indemnitás, vicinális vasut: ezek voltak a rendszeres parlamentáris tárgyak s ha az ellenzék nem tette meg a kormánynak azt a szivességet, hogy beszédekkel nyújtotta volna a tárgyalásokat, hát elküldte a törvényhozókat vakációzni, vagy a saját híveivel rendeztetett obstrukciót, mint ezt az idei költségvetés tárgyalásánál tapasztalhattuk.

De hát jó az isten és elég ügyetlen a kormány; ez a két tényező majd csak szolgáltat egy kis anyagot a munkanélkülieknek, hogy semmittevésük lázas tevékenységnek látszassék. A rövid vakációban is elég anyag gyűlt egybe, amely interpellációk formájában tarkítani fogja a formális ülések unalmas egyhanguságát; aztán mikor az embernek semmi dolga sincsen, akkor elkezdi emlékezetének könyvében la-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az asszony meg az ember.

Hallgató, nehéz fekete esteken, amikor a mélységes sötétség úgy szaladozik az ember fülében, mint nagy folyó fenekén a víz, én fáradt és szomorú vagyok. Ez napközben érthetetlen és nevetséges, csak lombosan jövő éjjelen, ami a másvilágról regél, érzem a fulladást, bút, meg mindent, ami sebeket ver a lelkemen. A nyitott ablakba borulok, leng előttem az akácok lombja, messze lépés is koppan, minden szomorú, mint az élet. Egyszerre asszonyhang lágyságával telik meg a szívem, mintha künn állnék a városon túl, a pusztán, reszket a kőd s valami méla fehér-asszony illegetné, billegtetné előttem keblén a köntösét . . . Im Kerecsen Mari szól fel hozzám, kéri, jönnék sietve, hiv az ura, Péter, aki nekem barátom.

Mari rám is emeli mindjárt tágra nyílt szép szemét, amint az utcán vagyok.

— Ismeri Pétert, ne csodálkozzék tehát. Ő kissé szomorú, nem, nem kissé, de mélyen. Hozzám így szól: menj, nő, nem akarlak látni, te csak olyan vagy, mint a többi, nem hü és nem szerető, csak nő, akinek szüksége van a férfira. És mondta, hogy hívjam magát. Tudja, mert nincs cselédünk . . .

Mari kissé halkán szolt, de mi dallamos, zöngő vala a hangja. Csak egyszerű, kecses, keze mozdulata gömbölyű, sóvárgó, nagy szemével úgy tudott nézni, mint azok az asszonyok, akikben sok a vér és a hajlandóság az esendőségre. Szóval . . . No Mari csak szép volt és barátnője Csatt Péternek. Meg sejtelmes sóhaju, mint az éj.

Péter a kályha előtt ült és a parázsra meresztette szemét.

— Lássá, kívánja, hogy tüzeljünk ilyenkor még, lássa — szolt Mari az ajtóban és csak mosolygott a szemé, nem rám, az egész világra, csinosabb férfiaknak mind szolt e sóvárgó mosoly.

Péter felkapta szürke fejét, az arca piros vala a tüztől.

— Maradj a szobában Mari, szolt sebesen és gyorsan intett a kezével.

Mari kissé meghökkent. Zavartan kapta le rólam a tekintetét.

— Mondtam, hogy nem akarlak látni, — szolt száraz, sivitó hangon Péter. Elfordította a fejét és a halántékát a tenyerébe hajtotta. Tompán, kedvetlenül szolt ismét:

— Kérlek, János, ülj le ide mellém. Mari egy pillanatig szótlanul állott, aztán lengő mozdulattal tett előre egy lépést. A sötétségben szinte ragyogott szürke szoknyája, amint a parázsfény odacsillant a lába domborulatára.

— Lássá és még kívánja, hogy szeres-

sem, — mondta könnyű sóhajjal. Sebesen megfordult. Péter felkapta a fejét, mondani akart valamit, de csak a kezével intett. Mari nesztelenül huzta be maga után az ajtót.

Erre ismét sötét lön a szobában. A kályha nyitott ajtaján szélesen ömlött ki a meleg, a parázsak lassan megbuytak a hamu alatt és lágyabb lön a villogásuk.

A fojtó melegben Csatt Péter egyszerre felsíró, keservvel teli hangon kiáltott:

— Én Marit elküldöm. Adok neki annyit a vagyonomból, amennyit kíván. Menjen haza a falujába, az anyjához . . .

Szinte sirt, olyan végtelen fájdalommal mondta ezt. Az arcát eltakarta két tenyerével. Csend lön. Valamelyik vén székben szorgalmasan pereckel a szu. A tágas, nagy szobát megfeküdte a dohos éj és a vaskosaras ablakon át csak valamivel világosabban látszott a messziséges fekete égből egy foltnyi.

— Különben is, ő maga is menni akar. Mondta is . . . folytatta későre, tompán, Péter, mintha valami idegen visszhang szolt volna a szoba távoli zugából.

— Péter, én ezt nem értem mind, — mondtam vigasztalóan, hogy éppen csak szóljak.

Csatt a homlokát simogatta. A kályhában kiveszett az utolsó tüztöjás. A nagy sötétség körülvevett mindent s úgy láttam e pillanatban, hogy e fekete szüz-utcai vén ház, régimódu kettős zsindeyes földelével, kapu-

pozni és sok olyan dologra bukkan, a mi már-már a feledés homályába merült, pedig még elintézésre vár.

Az előbbieket közé tartozik a kormány ügyetlensége által felpiszkált főmei kérdés, a kátyuba került szerb kongresszus ügye, a minden előkészület nélkül előrántott kath. autonomia, a Deschán-féle autodafé; az utóbbiak közé a március 15-ének ötven éves jubileuma, az inkompatibilitási törvény revíziója, a kuriai bíraskodásról még a múlt országgyűlésen hozott országos határozat stb., a mely témák fölött majd szépen el lehet vitatkozni napokig s addig majd csak eldül az osztrák kérdés vagy jobbra vagy balra és meg lehet csinálni a provizoriumot vagy az osztrák parlamenttel, vagy ha ezzel nem megy, hát az osztrák császárral, mert a hatvanhetes törvénynek az a kikötése, hogy az csak az alkotmányos Ausztria irányában köti Magyarországot, ugyan nem sok fejfájást okoz a mi zseniális Bánffyknak. Hát ugyan mire való volna az öcsinálta rengeteg többség, ha ezzel még azt az ostoba rendelkezést sem lehetne kitörölni a törvényből s helyébe beiktatni, hogy változatlanul álljuk azt az egyességet az abszolút uralom alatt álló Ausztriával is.

Ha aztán a provizoriumon így vagy amúgy átzökentünk, akkor már majd el lehet kezdeni a költségvetési vitát, a mire ráfoghatják, hogy komoly munkát végeznek, ha megint csupa kormánypárti szónok húzza ki az időt kormánydicsőítéssel, vagy hogy az ellenzék akadályozza a komoly munkát, ha netán ez lépne fel támadólag.

Igy csak eléldégél valahogy a dicső Bánffy-kormány s nem is kell neki levetnie az alkotmányos álarcot, melylyel a világot bolondítja.

Olvasóinkhoz.

Huszonötödik éve immár, hogy a függetlenségi 48-as program tiszta alapján állunk. Ettől az alaptól egy lépéssel sem térünk el

bálványos, giz-gazos udvarával, öreg, megöregült eperfaival ott uszik benn a sötétségben, mint valami nagyon züllött kóbor piktor lefesté egyszer a bibliai özönvizet. A ház már jóformán eltűnt a fekete végtelenben, csak egy foltnyit látni, egy ragyogó ablaktáblát és mögötte Mari nagyra nyílt szemű fiatal arcát.

Péter így szól:

— Ó, tudniillik Mari, kívánja, lépniék a pap elé s emigy erősíteniék meg a frigyét, mely most, mondja ő, nem tetszetős sem az Isten, sem az emberek előtt. . . És emellett céda és kacér Mari és, édes Istenem, csak mosolygását tudná tartóztatni. De persze tudja, hogy mi szép. És pazarolja boldog-boldogtalanra, ugy, hogy fáj.

— Ez féltékenység, — mondtam.

Péter egy pillanatig hallgatott. Aztán sebesen indult meg ajkáról a szó:

— Nem, nem. Én nem vagyok féltéken természetű. Néha elhiszem azt is Marinak, hogy igazán ragaszkodik hozzám és szereti ezt a szürke fejemet. De ha mosolyog, végig fut rajtam a hideg, most is ily beteg vagyok; ha rám nevet is, arra gondolok, hogy tán másra is így tud nézni, — és így is tud. A szomszédban egy serkedő bajuszu diákra, Vakánra, a gacsos péktisztre. . . Hallod, egy pékre! Mert kardot csörget. Jánosira is. . . És éppen János bolondítja tán. Már néhány virágcsokrot is merészkedett idelepni, persze levélkéket azokban. Mari ide-

a multban, nem fogunk eltérni a jövőben sem; mert meggyőződésünk, hogy a legkisebb engedmény, a legkisebb mértékű megalkuvás is végzetes az országra, melynek teljes függetlensége és önállósága képezi állandó törekvésünket.

Veszélyesnek és károsnak tartjuk az alkuvásnak azt a rendszerét, mely közéletünket uralja úgy az országos, mint a helyi ügyekben, — tehát lankadatlanul küzdünk ez ellen a rendszer ellen és azok ellen, akik szolgálják.

A „Pécsi Figyelő“-t országos és helyi, politikai, társadalmi és közgazdasági kérdésekben egyaránt az igazság és az igazi, meg nem hamisított szabadelvűség vezérli. Ez adja az irányt abban, amit irunk, amit támogatunk és amit támadunk.

A „Pécsi Figyelő“ szívesen és lelkesen segíti a jó törekvéseket, készséggel előmozdítja a kulturális és közgazdasági haladás érdekeit; de harcol a rosszakarat ellen és orvoslást, megtorlást követel ott, ahol a közönség bajaíról és panaszairól, a közügyek intézőinek rosszakaratáról, mulasztásairól és visszaéléseiről van szó.

Mindenek fölött pedig az ad irányt a „Pécsi Figyelő“-nek, hogy védelmezzük és megóvjuk a közszabadságokat, melyeket következetesen irtanak és csorbítanak az országban, a városban és mindenütt, ahová elér a mostani hitvány rendszer rabszolganevelő hatalma.

Helyi dolgokban és a vármegye ügyeiben teljes tájékozottságra törekszünk, aminek eredményeként hivatkozhatunk arra, hogy a 25-ik évfolyamát élő „Pécsi Figyelő“-nek, véleményének és szavának sulya van.

Egyenesen és határozottan a közönség jogosult akaratának és kivánságainak tolmácsa tehát a „Pécsi Figyelő“ és ezen az alapon lapunk a tiszta közvéleményt fejezi ki minden kérdésben. Ez a törekvésünk, és ha sikereink vannak, azoknak az a titka, hogy a független polgárságot képviseljük és hogy csakis az ő

adta őket és megsimogatta vén fejemet. Mert Mari mégse . . .

Hirtelen elhallgatott Péter. Mintha elszégyelte volna magát, hogy ennyi jót találni mondani nőjéről. Soká hallgatott, aztán egyszerre újra kitört, folytatván a gondolatait hangosan:

— Nem. Nem. Én, Csatt Péter, az utolsó Csatt, elvehetem Kerecseny Márit? Mari Mária. Így hívják csak otthon a faluban. Csak Mária. És ő azt merészli többször hangoztatni, hogy így szebb is. Ó, a népben nincs izlés. És van-e Máriaiban, a nép leányában? Az anyja ott mosott a kastélyunkban, nagykezü, vörös nember, versenyt pálinkázott a férfikkal. . .

Merengő és lágy lön a Péter hangja. Szinte láttam, hogy hunyja le szemét, és előrehajolva kezével simogatja a levegőt, mint tán Mari gömbölyű állát egyszer:

— Aztán egyszer, járván a mezőn, láttam egy lenhaju, kékszemű lánykát, akinek színes rokokója alól minden illedelem nélkül kacsintottak ki meztelen bokái. Ez volt Mari. Leveles ág a kezében, ezzel simogatta a vizet, ülvén a patak partján. Hátról láttam csak, csitri kontyba csavarított haja itt-ott libegett a kalandozó szélben. No, tovább. A méltóságos asszony, az anyám, az mondta: megőrül. Elutazott a madamejával Osztenébe aztán:

Hirtelen gunyosan kacagott föl:

— Persze olyan ez, mintha regény volna csak. És most itt van Mari. Asszony, asszony. . . itt e házban. És én, a vén szürke

barátaival szövetkezünk és az ő ellenségeit támadjuk.

Ez volt a „Pécsi Figyelő“ iránya a multban, ezt követjük a jövőben is. Ennek viszonzásul kérjük közönség szives támogatását, melynek munkát, áldozatot nem kimélve, tartalmas lapot adunk a kezébe.

Gondosan megválogatjuk politikai, társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi közleményeinket, kiváló gondot fordítva a magyaros stylusra; érdekes regényeket közlünk könyvalakban, hirrovatunk élénk, változatos, tudósításaink gyorsak és megbízhatók.

Az ország és a világ fontosabb eseményeiről, az országgyűlés tárgyalásairól ügyesen szerkesztett távirati tudósításokat adunk és ezekkel az esti órákban megjelenő „Pécsi Figyelő“ úgy helyben, mint a közel vidéken megelőzi a budapesti lapokat.

Előfizetőinknek különös kedvezményképpen a „Budapesti Bazar“ című legrégebb s jöhrnevű divatlapot *kedvezményes áron* nyújtjuk, ha az előfizetés alkalmával az illető előfizető ebbeli szándékát nálunk bejelenti. Lapunk előfizetői, a divatlap szerkesztőjével történt megegyezésünk szerint, a „Budapesti Bazar“ negyedévenként *egy forint* kedvezményes árért kaphatják. Az előfizetés kiadóhivatalunkban teljesítendő.

Bizonyára nem ok nélkül számítunk mindezekért a szolgálatokért máris tekintélyes előfizető- és olvasóköreink mind erőteljesebb növekedésére még ott is, hol az általános érdekű eseményekről nálunk bővebb közleményeket nem hozó kisebb fővárosi lapokat veszik: mert ezekből sem a vármegye, sem Pécs város ügyeiről és eseményeiről tájékozást nem szerezhetnek.

Hazafias tisztelettel

a

„PÉCSI FIGYELŐ“
szerkesztősége.

számár nézem, hogyan mosolyog Mari Vakánra, a pékre, és Jánosira. És talán már. . . Vagy, ha csak ezután is megcsalja Kerecseny Mari Csatt Pétert?! Itt e nemes házban asszony lélekzik, csak Mari a neve. . .

Mintha pitymallott volna már. Szürke ködök csusszantak el az ablakok előtt. Az akác lombjai közül párak szövődtek ki és az ágakon a levelek vizesen, nedves színnel váltak ki a pitymallati homályból. A szobában előtűntek a vén butorok. Rezzenő körvonala az ócska almáriumnak, bőrös komoly székek koppadt asztal. De a koppadt asztalon kacér cserépben nevetett egy hervadó rózsacsokor.

Csatt Péter fel és alá sétálgatott a szobában. Régen nem. Kacér, rosszra hajló. . . Egy Csatt Péterné lehet-e. . . Valami csunya szó akart tolokodni a szájába. Visszafojtotta, de dühösebb lett aztán, hogy ki nem mondotta. — Csatt, Csatt. . . Zászlósarak és férfiak nemzetségét jelenti a név. És most itt, e házban egy asszony alszik az ósanyám nyoszolyájában, csak egy Mari nevű, egy céda, mindenkire epedőn mosolygó, bünösen sóvárgó nő, tele vére alacsony tajanak minden kárhózatával. Ő elmegy ma haza, legyen az, aminek születt, paraszt. . . Mert egy Csatt Péterné nem lehet mindenkié.

Ekkor csitítam Pétert. Csatt gögösen egyenesedett ki:

— Felesleges minden, — szolt fogai között szürve a beszédet. — Felesleges minden

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

mindennap megjelenő politikai lap 1897. évi

XXV. évfolyamának
október-decemberi negyedére.

Előfizetési árak:

A napi lapra:

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hónapra	— » 85 kr.

A heti lapra:

Egész évre	3 frt.
Félévre	1 frt 50 kr.
Negyedévre	— » 85 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk. **A kiadóhivatal.**

H i r e k.

Pécs, 1897. szept. 15.

Hol van a Jank Szibinyáni?

— Fejedelmi vadászatok. —

Ritka vendég Baranyában
Vilmos, a király, a császár;
Jól fogadja, várja nagyba'
Pompa és fény, kint Mohácsnál:
Négy egész nap itt lakik majd,
Áll az erdőn szarvaslesbe
És azon van egész udvar,
Hogy kísérje a szerencse.

Hajdanában Rácországbán
Állt ily fejedelmi vadászat
S dicsőségét ma is zengik
Hurjai a guzlicáknak,

— ismételte, mert tetszett neki e káprázatos mondás. Megfordult és észrevette az asztalon a kacér cserépben a hervadó rózsacsokrot. Elöntötte ismét a düh. Odaugrott és a földhöz vágta a virágot. Aztán rátaposott.

— Nézd, nézd — lihegte — még ide teszi az én szobámba, én szívjam az illatát a szeretője virágainak . . . . Elfutadt, alig hőrögte: Takarodni fog, és rögtön . . .

Megkapta a kezem. Keresztülvit néhány szobán. Egy pillanatil megállt egy ajtó előtt, mintha kopogtató jeladásra formálódott volna bütykös keze. Megrázta a tejét és belökte az ajtót.

Kicsi szoba volt az. Apró, meleg fészek. Asszonyi illat szállt elő, mint olyan helyről, ahol egy asszony aludt. A kékes függönyön át méla derengéssel csuszott befelé a hajnal s odaszállt az ágyra, ahol fehér párnái között, a nők nesztelen, édes lélekzésével aludt Mari.

Csatt Péter elsápadt és összerenzenve, nézett rám. Visszahúzódtam.

— Kérlek, kérlek, mégis . . . . mormogta hirtelen jövő zavarral és félenken nézett az alvó asszony felé. — A Mari arca lágyan mosolygott hajnali álmában.

Csatt Péter egy gondolatnyi percig, ad dig, amíg egy csók tart, sem maradt a szobában. Kilépett és gyerekes ijedelemmel sutogta:

— Ah, ha fölébredt volna és téged meglát . . . Nem tudom, mit tett volna.

Nesztelenül huzta be maga után az ajtót.
Krády Gyula.

Mit pengetnek nóta közben
Szerbhon ifjai, leányi;
Most is vallják, egyre dallják:
Ki volt *Janko Szibinyáni!*

Szarvasles helyett nagy vadászat
Állt az erdőn napról-napra;
Magyar erő s szerb merészség
A hatalmát ragyogtatta.
Zsigmond király, mi királyunk,
Büszke is volt a magyarra;
Lázár vajda meg a szerbre —
S alább egyikük se adta.

S állt a hajsza, vége-hossza
Nem akadt a versengésnek . . .
Nem volt akkor egész hadból,
Nem volt egy fija se német;
Magyar királyt magyar kísért,
Szerb vajdának szerb volt társa —
Hogy kicsoda egyik s másik:
Egész világ tudja, lássa!

S ime ekkor lett híressé
A derék Jank Szibinyáni,
Kit hőssé tett, vakmerővé
Egy kívánság, de *királyi*;
Mert habár a szerb vajdának
Lakott ő az udvarába':
Erdély szülte s magyar király
Volt így hát az ő királya!

Hogy királya szeme látja:
Ezt tekintve jutalomnak,
Hogy elfogja élve-halva,
Utána tört egy ordasnak;
S egyre üzte hegyen-völgyön.
. . . Ez volt királyi vadászat!
S ifju volt bár, győzte mégis;
Hanem a vad, az kifáradt.

S a királyhoz és urához
Ugy vitte a levert vadat
Rabul ejtve, leigázva . . .
S hire im máig fennmaradt,
Hogy a magyar királyáért
Nemcsak vészbe' megy halálba;
Bék' időn is, hogy ha kell, hát
A vadat is veri lánkra.

Hangos erdőn nagy vadászat
Hejh, nem volt már régesrégen;
S lelkesedünk, élőkődve
A *hajdani* dicsőségen . . .
Ma nem hajtják erdő vadját
Lovag s pór versenyre kelve —
S a királyok maguk mennek
Elvonulva szarvaslesre.

És nyoma sincs versengésnek
Magyar és más bátorságon . . .
Biz manapság erdő vadját
Nehéz von' vezetni láncon;
Megkeríteni élve-halva
S rabul ejtnei szégyenszemre . . .
S ha állna is ily versengés:
Mit érne a győzedelme?!

Hiszen a szó, mi ott hangzik,
Idegen lesz mindig nekünk;
S a feszes libériába'
Nem érzi jól magát népünk,
S a lakájok, udvaroncok
Seregébe be nem állhat . . .
Vadát üzni, tudna azt jól;
De görnyesztini nem bir hátat.

Ritka vendég Baranyában
Vilmos, a király s a császár;
Jól fogadja, várja nagyba'
Pompa és fény, kint Mohácsnál . . .
Rajta! régi magyar névért
A sikra most, nos, ki áll ki;
Megmutatni, ki a magyar —
Hol van a Jank Szibinyáni!?

Igric.

Napirend 1897. szeptember 17-én.

Naptár: péntek, szept. 17. — Róm. kath.: Lambert. — Prot.: Lambert. — Görög-kel. (szept. 5.) Zakariás. — Zsidó: Elul 20. — Nap két 5 óra 24 perckor; nyugszik 5 óra 50 perckor. — Hold két este 8 óra 22 perckor; nyugszik délután 19 perckor. Hold van a földtávolban reggel 6 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, délen csapadék és ködös idő várható.

Szűgyi bizottsági ülés a városházán délután 8 órakor.

— (**Királyi vadászatok.**) Az éjjel, egy óra után, szokatlanul, teljes kivilágításban állt a pécsi pályaudvar. Ekkor robogott át a király különvonata, majd negyedóra múlva a Vilmos császárt hozó különvonat, melyeken az uralkodók Mohácsra mentek. A pécsi pályaudvaron *Vaszary* Gyula főkapitány ügyelt fel a különvonatok érkezése idején, melyek csak fűtlyentettek, jelezve a nagyobb állomást és tovább robogtak. Érdekes, hogy a vokány—trinitási állomáson a derék sváb polgárok bandával rukkoltak ki a királyi különvonatok elé és a rézhangszereken a német himnuszszal fogadták a császár különvonatát, melynek ablakán Vilmos ki is tekintett. Mohácsra a királyt Frigyes főherceg fogadta s ott voltak *Fehérváry* Imre báró főispán, *Trixler* Károly alispán, *Szinkovich* Károly főszolgabíró is. A német császár is megérkezvén, az uralkodók a »Sophie« hajóra szálltak s a Prokopfokig hajóztak, hol a császár Karapancsára ment, a király pedig a Köröserdőbe szarvaslesre. A mohácsi fogadtatás — a szakadó eső dacára — impozáns volt. Az érkező fejedelmeket óriási közönség várta kitartással, a hivatalos személyek diszmagyarban vártak az uralkodókra s mint tudósítónk táviratozza, ő felsége a vadászruhában levő német császárnak bemutatatta a fogadtatására megjelent urakat. A ma reggeli szarvasles után az uralkodók a »Sophie« hajón ismét találkoztak és ott együtt reggeliztek.

— (**Papszentelés.**) *Majláth* Gusztáv gróf, erdélyi püspök, ma reggel 7 órakor folytatja a papszentelési szertartásokat a székesegyházban. Ez alkalommal *Vaszary* Kálmánnak és *Wölfel* Ferencnek a szerpapi rendet adta fel. Holnap (pénteken) szünetel a papszentelési szertartás szombaton reggel 7 órakor fogja a püspök *Tichy* Sándor, *Vaszary* Kálmán és *Wölfel* Ferencnek az aldozópapi rendet feladni, mivel aztán a papszentelések véget is érnek. A püspök ma különben látogatásokat is tett; így *Majorossy* Imre, polgármesternél is fennvolt a városházán.

— (**Vasuti üzletvezetőség Pécssett.**) A »Függetlenség« legutóbbi számában olvassuk a következő rövid hírecskét: »A nemrég szervezett szombathelyi üzletvezetőséget — mint értesülünk — feloszlatják és a forgalmi szolgálat érdekeinek megfelelően át helyezik Pécsre.« Eddig a rövid hírecske, melyre egyelőre csak azt jegyezzük meg, hogy bár teljesedésbe is menne a »Függetlenség« értesülése, a miről azonban Pécssett semmit sem tudnak.

— (**Halálozás.**) Özv. *Sey* Józsefné szül. *Schäffer* Katalin, életének 70-ik évében, tegnap délután 4 órakor meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 5 órakor lesz a Ferenciek-utca 31. számú házból a budai-külvárosi közsírkertbe. Az engesztelő misét

szombaton féltíz órákor tartják lelkiüdvéért a székesegyházban.

— **(Állami kedvezmények.)** Weber János, nádasdi lakosnak, Bonyhád községe határában fekvő István-majorban levő mezőgazdasági szeszgyára, — ugy Széchenyi Géza grófnak a somogy megyei Csokonya községben levő mezőgazdasági szeszgyára részére a földmivelési, pénzügyi és kereskedelmi miniszterek egyetértőleg megadták a törvényekben biztosított állami kedvezményeket.

— **(Kossuth-szobor Kölesden.)** Pichler Győző országgyűlési képviselő életnagyságu Kossuth-szobrot ajándékozott Kölesd tolnamegyei községnek. Most, midőn a szobor elkészült, értesítette a községet, hogy azt átveheti, egyszersmind megkérve őket, hogy a szobor átvételéről és elhelyezéséről gondoskodjanak. A képviselőtestület örömmel vette tudomásul Pichler képviselő levelét s nyomban megalakították a szoborbizottságot s kijelölték a helyet, ahol a szobrot fel fogják állítani. Pichlernek pedig jegyzőkönyvileg köszönetet szavaztak. Pichler felajánlotta, hogy a szobor felállításának és gondozásának költségeit is viseli. A szobrot október végén állítják fel és november elsején fogják leleplezni.

— **(Szerencsétlenség.)** Tegnap délelőtt 11 órákor a városi erdőben, a melegmáni vágásban fafuvarozás közben egy Szilágyi András nevű fuvarosnak fával megrakott kocsija felborult. Az ott levő erdőőr, Hetinác István segíteni akart a fuvarosnak szekere megindításánál s szerencsétlenségére a feldölt kocsi egész tartalmával reá zuhant s a súlyos bükkfá hasábok mind a két lábát eltörték. A szerencsétlenül járt embert az egyik fuvaros feldobta a szekeren levő fa tetejére és úgy szállította a kozári dűlőben levő lakására, ahol családja nem lévén honn, letették az ajtó előtt a földre és magára hagyták. Felesége csak három óra felé ment haza, midőn szerencsétlenül járt férjét a legkinosabb vergődések közt találta. Nagy nehezen kocsi után nézett s este felé beszállították a városi kórházba. Az embertelen fuvarosok ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Elhalasztott vásár.)** Tolnávármegye Kónyi községében jövő hó 6-ra eső országos vásár megtartását a kereskedelmi miniszter jövő hó 7-ére halasztotta.

— **(Hivatalos vadászat.)** A Kaposvár vidékén levő erdőségekben tenyésző vadászok sok kárt okoznak a szomszéd községek kukoricájában. Hajmás és Gyarmat községek ennélfogva folyamodtak az alispánhoz hivatalos vadászat elrendeléséért. A kérvényeket az alispán kiadta véleményadás végett a kaposvári főszolgabírónak. Azonban hivatalos vadászatot a köz. bizottság el nem rendelhet, mert az ilyet a törvény csak ragadozó vadak elszaporodása esetén engedi meg. A gyarmatiaknak és hajmásiaknak tehát nem marad más hátra, mint káraikat felbecsülni s azt a vad tulajdonosokkal szemben pör útján érvényesíteni.

— **(Honvédeink érkezése.)** Vége lévén a tatai hadgyakorlatoknak, katonáink is haza érkeznek. A pécsi 19-ik honvédegyezred jön legelsőnek, holnap (pénteken) hajnalban a 4 óra 35 perckor érkező vonattal; utánuk a huszárok reggel 7 óra 20 perc-

kor egyik részük, a másik pedig délután 2 óra 20 perckor. Az ötvenkettősök és negyvennégyesek holnapután érkeznek meg.

— **(Esküvő.)** Ma d. u. 5 órákor vezette oltárhoz, az ágoston-téri templomban, városunk egyik törekvő, szorgalmas iparos Kópic Imre lakatosmester Grauman Juliskát, Graumann János, városi bizottsági tag kedves leányát. Mindketten a »Pécsi Polgári Daloskör« tevékeny működő tagjai. Az esketési szertartás alatt a daloskör Beethoven »Istencdősége« c. férfikart énekelte.

— **(Élet a jogakadémián.)** Ma kellett volna megkezdődnie az előadásoknak az akadémián, hacsak nem fontosabb volna az elnökválasztás és ha a jogászokat jobban érdekelné a római jogi tanár előadása, mint az alakult pártok korteseinek beszédei. Lapunkban már megemlékeztünk arról, hogy a jogászok bizalma ez évben megoszlott két táborban, mely igazán hevesen küzd egymással. Az egyik párt, melynek tagjai a »balekok« és a tavaly az »Olvasókörből« kibuktatottak Nagy Jenőt szeretné az elnöki székbe ültetni, már csak azért is, mert mint egyik vezérférfiuk a pártértekezleten nyilatkozott, »a jogászelnöknek nagy szüksége van pénzre, hogy reprezentálhasson«, mi a másik párt — a vörös tolasok — jelöltjének hiányzik. Nagy Jenő tegnap el is mondta programját, mely azonban sablonszerű volt és semmi újat nem tartalmazott. Erős ellenfele Égi Kálmán, ki eddig is a kör élén állt és így eddigi működése elismerésül támogatják a felsőbb évesek. Programját majd egyik nap a nyilvánosság előtt fogja elmondani, melynek megtörténte után visszatérünk e tárgyra és összehasonlítjuk a két programot. Addig is annyit bevallhatunk, jogos az Égi pártiak elkeseredése, hogy Nagy Jenő programját csakis pártja előtt mondotta el, a jogászokat arra meg sem hívta, pedig ő az egész jogászság elnöke kíván lenni, épp ezért Égi programját nyilvánosan mondja el, meghívja arra az összes jogászokat, sőt alkalmat ad, hogy az azt érdeklő bárkinek módjában álljon azt végighallgatni.

— **(Leégett kazal.)** Mautner Jakab beremendi lakos birtokán egy szalmakazal a napokban, ismeretlen okból, kigyuladt és porrá égett. A kár kétszáz forint körül van. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított vizsgálat eredményre nem vezetett s így azt sem tudják, hogy a tűz miből keletkezett.

— **(Gyilkosság egy korcsmában.)** Halállal végződő verekedés történt tegnapelőtt este Kreuzer János, hosszuhetényi korcsmájában. Ott mulatott Korzsinek János, hosszuhetényi legény is, a ki nem jó szemmel nézte, hogy mellette még másnak is jókedve van. Hozzá még ez a más egy vándorlölegény volt, a kiről csak annyit tudtak, hogy péksegéd és Morvaországba való. Korzsinek hát addig-addig gyalázta szóval a vándorlót, amíg az is felvette vele a feleselést s nem is maradt neki adósa. A legény erre annyira dühbe jött, hogy nekirontott a péknek. De ez sem volt rest és birokra ment vele, bár az ereje csakhamar elhagyta és hátrálni volt kénytelen Korzsinek elől. Ez aztán erre felkapott egy kezeügyébe eső husángot és azzal fejbevágtta azt. A vándorló az első ütés súlya alatt be-

szakadt fejjel esett össze; ez azonban nem volt elég a legénynek, hanem még többször rácsapott a vastag husánggal úgy, hogy a szegény morvát haldokolva vitték el a korcsmából a község házára, hol reggelre meghalt. A gyilkost elfogták és bekisérték a pécsi királyi ügyészséghez.

— **(Táncmesterek haptákban.)** Azon derék emberek, akik a táncolás robotjába belevezetik a serdültebb ifjúságot, igen mozgékony urak, akiket alig lehet elképzelni úgy, hogy mindkét lábuk egyszerre érje a földet. Ők táncolva élnek keresztül esztendőiket, de a mellett fontosnak tartják, hogy:

— Lápat ekenesen tartok, akkor felet fordulnik . . .

Valószínű, hogy az efajta művészek ártottak meg a táncmesterek iparának, amely most már rendezésre szorul. Percel miniszter rendeletet adott ki, amely ma érkezett meg Pécs városához és Baranyamegyéhez is, s főbb pontjaiban az alábbiakat tartalmazza:

Tánciskolát csak rendőrhatalósági engedély mellett lehet nyitni. A rendőrség csak tisztes embernek adhat ilyen engedélyt, melynél oklevelek előnyben részesülnek.

Táncitanító csak magyar állampolgár lehet.

A felnőttek és gyermekek külön tanítandók, még pedig a rendőrhatalósági engedélyben megállapított összegért.

Gyermekek tanítása 9 órán tul nem tarthat.

A tanításokon idegenek nem lehetnek jelen, csak a növendékek hozzátartozói.

Semmitféle ételt, italt árusítani nem szabad vizen s hűsítőkönn (málnalé, citromviz) kívül.

Dohányozni a szorosán vett táncstermekben tilos.

A rendelet ellen vétők büntetése: 100 frt vagy tíz napi elzárás, második esetben az engedély megvonása.

— **(Kenyér és dohány.)** Ma, mikor a kenyér drágasága miatt a civilizált világ az éhínség rettenetes veszélyének néz eléje, nem érdektelen az a statisztika, mely Európa két legnyugatibb s legcivilizáltabb államának, Angliának s Franciaországnak évi kenyérfogyasztását tünteti fel — a dohányfogyasztáshoz arányítva. E kimutatás szerint Angliában 1895-ben kerek számmal 825 millió frank ára gabonát fogyasztottak. Ugyanakkor a dohányfogyasztás s az azzal kapcsolatos cikkek 814 millió franknyi összeget képviseltek. A dohányzásra költött összeg tehát csak 11 millióval kisebb a kenyérszükségletnél, ami bizonyára csekély különbség a számok nagyságát s a két fogyasztási cikk szükséges voltát véve tekintetbe. Franciaországban valamivel mérsékeltebb a dohányfogyasztás és nagyobb a gabonaszükséglet, de még mindig 933 gramm dohány esik minden emberre. Ha ezeket a számokat tekintetbe vesszük, kitűnik, hogy nem a kenyér a nyugati ember egyedüli szükséglete. Viszont az is kiderül, hogy Európa eme legcivilizáltabb két nemzete, melyeket legjobban féltének az éhínségtől, nem is forog olyan nagy veszedelemben. Az éhínségtől fenyegetett angolnak vagy franciának csak valamivel kevesebb hasznot kell juttatnia a trafikosnak s valamivel többet a péknek s akkor nincs mit tartania az éhenhalástól.

— **(Egy vasutkára.)** A komlói vasutvonalon — melyen gyakrabban történnek lopások — most is történt egy lopás. Mint rendszerint, most is a felszereléshez tartozó anyagot dézsmáltak meg, egypár faoszlopot vivén el a vasut mentéről. Egy gyanuba vett embert le is tartóztattak, kinél a lopott oszlopokat meg is találták. Az azonban azonnal védekezik, hogy ő nem lopta, hanem ajándékba kapta azokat. Hogy azonban kitől, azt nem tudja megnevezni; egyelőre hát ő fog bűnhődni a vasutnak okozott kárért.

— **(Fiatal ujságíró halála.)** Aradról írják, hogy az ottani kórházban tüdővészben meghalt *Hrabovszky* Lajos, az Alföld segédszerkesztője. *Hrabovszky* még csak 23 éves volt s már öt év óta működött mint ujságíró. A tehetséges, szorgalmas fiatal embernek halála általános részvétet keltett. Arad derék társadalmá a tavasszal közöltségen küldte őt Lussinba tüdejének gyógyítása végett. Megtérve, egész szombatig róttá a munkát a szerkesztőségben. Kidőlvé, minthogy senkije sem volt, a kórházba vitték, hol tegnap kiszendített. Több kötet jelent meg tőle, szép verseit *Tempi passati* cím alatt adta ki. A pécsi hírlapírók sürgönyileg fejezték ki részvétüket a fiatal ujságíró halála felett.

— **(A harmadik.)** Hogy egy este se muljék el a nyitott ablakon át való bemászással elkövetett lopás nélkül, tegnap este ismét történt egy ilyen eset. Most meg *Jusztusz* Lipót kereskedőnek az országút és a malomutca sarkán levő házának egyik nyitva hagyott

földszinti ablakán mászott be az az ur, a ki nek szenvedélye az ablakon bejárni s a szobából — a hol természetesen senki sem volt — elemelt egy csomó ruhaneműt. . . Vajjon ma estére melyik ablakon fog bemászni? Szívességet tenne rendőrségünkkel, ha előre bejelentené; s hálából bizonyára gondoskodnának hozzá illő fogadtatásról.

— **(Kiszebelt ember.)** *Visinkó* Pál, petárdai lakost nagy kár érte a napokban. Huszonöt forinttal a zsebében elindult különféle bevásárlásokat tenni, de mikor a legelső helyen fizetni akart, a pénzét nem találta sehol. Valami ügyes zsebtolvaj kizsebelte az uton, elemelve a zsebéből mind a huszonöt forintját, hogy azonban ki volt, azt még nem tudják.

— **(Tolvajszolga.)** *Rosenzweig* Lipót, kisköszegi lakosnak a szolgája, *Fürst* József, gazdája távollétében feltörte annak fiókját és abból 11 frt 50 krajcárt ellopott. Természetesen, a lopás elkövetése után megszökött; de nemsokára elfogták. A lopott pénzt azonban már nem találták meg nála, mert sietett elköltöni, mintegy előre tudván, hogy úgy is a börtönbe kerül miatta. Most ott is van.

— **(Piacvizsgálat.)** Rendőrségünk erélyesen ellenőrzi a piacot; most, különösen pedig a gyümölcs és dinnyepiacon tart mindennap ellenőrző vizsgálatot. *Ludvig* Ferenc dr., kerületi orvos, *Kovács* Antal rendőrbiztos kíséretében ma is megvizsgálta a piacot, azonban szabálytalanságra nem talált. Célszerű is, hogy az eladó publikum betartsa a szabályo-

kat s élvezhetlen dinnyét vagy gyümölcsöt ne vigyen a piacra, mert nemcsak elkobozzák azt hivatalosan, hanem még közegészségi kihágás miatt pénzbüntetést is mérnek az illetőkre.

— **(A csapda.)** Eddig csak rókafogásra használták a csapdát, ma azonban már arra is felhasználják, hogy baromfiakat fogdossanak vele össze; természetesen azért, hogy az elfogott jó kövér baromfit aztán saját céljaira használja fel a csapda felállítója. Így tett legutóbb Nádason is valami *Schultz* János nevű ember, a ki a szomszédjának, *Kunzl* Antalnak ilymódon tíz darab tyukját fogott el. Mikor turpisságára rájöttek, a tíz tyukból már csak egyet találtak meg nála és megtalálták a csapdát, melylyel elfogta azokat. Most a pécsváradi járásbíróság vezeti ellene a vizsgálatot.

— **(Drága kenderszivar.)** Tízéves gyerekek Egerszegen a kis *Gyenis* Vince, de azért már hódol a dohányzás szenvedélyének. Egyelőre azonban csak kenderlevelekből csinált szivart sziv, de ezt is igen drágán fizette meg, mikor utolsó ízben megpróbálta élvezni. A szivar nem smakkolván neki, égő véggel eldobta, még pedig oly szerencsétlenül, hogy egy szalmarakásra esett, mely a házuk tövében volt. A szalma aztán fellobbant és ettől tüzet fogott a tető is s csakhamar lángba borult. A tüzet nem bírták lokalizálni: átterjedt az a szomszéd *Deák* György szénakazlára is és azt is elhamvasztotta. Az összes kár 932 forintot tett. Ilyen drága volt a kis *Gyenis* Vince

zösség és nőközösség elveire fektettek. A vagyonközösség, azt mondják magában foglalja a nőközösséget is. E telekezethez tartozó családok összes tagjai barátságban élnek egymással, nemcsak, de az egész testület egy házassági körré alakul. Minden férfi fivére és férje minden nőnek és minden nő nővére és neje minden férfiúnak. Ez intézmény, eltekintve attól, hogy számtalan férfi és nő kéjvágyainak kedvez, tényleg csak az életunt férfiak és azon szenvedélyes rajongó nők számára való, kik a vallás oltalma alatt szeretnek kicsapongni.

A feltűnő aránytalanság a nők közt oka az emancipationalis mozgalmaknak. Amerikában nem a férfi, hanem a nő a keresett cikk. Mig az európai művelt államokban a nők s a leányok száma néhány százezerrel meghaladja a férfiak számát, a férjekre valóságos vadászat tartatik, addig az amerikai nő nyugodtan marad, szabadon választhat a házasság jelöltek közül. Innen ered ama nyilatkozat, hogy Amerikában nem a férfiak, hanem a nők házasodnak. Nemük egyik természetes előnyét látják ebben, s ama fenségi jog, a mely szerint az utolsó szobacicus is szabadon rendelkezik szive és keze felett, az amerikai nő ama büszke öntudatát idézte elő, a melynek koronáját az emancipáció láza képezi. Egyetlen leány sem akar az Unió határában belül dolgozni, a női kiszolgálát majdnem egészen ismeretlen, miután a legszegényebb leány is kaphat minden pillanatban tiszteletet is. Nélkülözik a leányokat a társadalomban, a tánctermekben, a sétahelyeken, a színházban. Természetes dolog tehát, hogy magasan hordják az orrukat, s nélkülözhetetlenségükre a kelletténél nagyobb súlyt fektetnek. Nem szerénykednek, mint a jövőjükért remegő kisasszo-

korukat már régóta túlhaladták, Amerikában mit sem tudnak. Az amerikai leány egyéni méltósága oly tekintélyes, hogy ellenőrzése teljesen szükségtelen. Az amerikai kisasszony szabadon fogadja az ismerős férfiak látogatását, tetszése szerint kocsikázik, lovagol, sétál velők, és senkinek sem jut eszébe e fölött az orrát fintorgatni.

Az amerikai nagy tisztelője a nőnek. A dollár hatalma mellett, csak a nő hatalmát ismeri még el.

Az amerikai demokratikus közösségről alkotott fogalmakat mi sem cáfolja meg annyira, mint ama tény, hogy Amerikának nővilága mindig a nemesebb értelemben vett aristokrátiát — a szellemi aristokrátiát képezi, a melyben a tiszta izlés, a szabad gondolkozás, a költői és művészi tevékenység és különösen a magasabb szellemi elemek mindig kitűnő képviselőkre leltek. Lehetetlen a folytonosan teremtő, az életfeladat anyagi része által át- és áthatott férfi mellé tökéletesebb ellensúlyt képzelni, mint a szellemi kincsek ezen öreit, a szellemi törekvés eme papnőit, az amerikai nőket. A nyilvános élet igen előnyös képet nyújt az előkelő családokban. Az európaiaknak már csak a dandik és a járdataposók hiánya tűnik fel. A kaliforniai hölgyvilág a világ városok sétányainak e torzalakjait bizonyára rövid idő alatt ártalmatlanná tenné. San Franciskóban ép oly kevéssé ismerik a naplopót, mint a szabadalmazott kéjencet. Mindenki termel, dolgozik s bármiként is, de hasznossá teszi magát. Még a legelőkelőbb leányok sem maradnak e tekintetben hátra.

A san-franciskói társadalmi életnek is meg vannak azért a maga árnyoldalai. A kínai bevándorlókat az u. n. »kulis«-okat értem, kik rabszolgáknál nem egyebek. A

szivarja, pedig csak kenderlevelekből való összetákolva.

— **(Reformok a postánál és távirtdánál.)** A kereskedelmi miniszterium posta és távirtda főosztályában több reform keresztülvitelével foglalkoznak, melyeknek célja az is, hogy a postaösszeköttetést még fejlettebbé tegyék az országban. A postai szállítási díj felemelését egyelőre nem viszik keresztül. Szóban van a távirati űrlapoknak hirdetésre való felhasználása is, mely évi hatvanezer forinttal emelné a távirtda bevételeit, mivel a vállalkozó ajánlattevők ingyen szállítanak a távirtdának szükséges űrlapokat is, melyek beszerzése eddig huszezer forintba került s ezenkívül negyvenezer forint hirdetési díjat biztosítanak. A fiemei posta- és távirtda-igazgatóságnál a hírlapok kézbesítésére postásleányokkal tesznek kísérletet. A biciklin való kézbesítést pedig a nagyobb városok területén állandósítani fogják.

— **(Szabók harca.)** Egyik szabó befogadta a házába munkára, lakásra és minden egyéb ellátásra a másik szabót és a másik szabó rövidesen csuffá tette örök időkre a hasznát, mely a szabó és azon szelid és jéneli állat között fennáll, aki kecskének nevezetik. A szabómester ugyanis a kvártélyosával, a segéddel a köztük fenforgó pénzügyi műveletek lebonyolítása közben veszedelmes harcba keveredett, mivel hogy őt a nem annyira kecske, mint farkas tulajdonságu segédholmi »resztli«-nek nézte és föl akarta vágdalni azon ollóval, amely a műhelyben a főmunkatársi helyet foglalja el. Ez egy tekintélyes éles és hegyes szerszám, mely a dühös szabósegéd kezében veszedelmes fegyverré lett

és a kis mester fölszeletelését a kezénél kezdte meg. Szerencsére, a szabók többnyire könnyűek, mint a szellő és a mesternek is egy lenge ugrással sikerült a »felszabás« elöl elmenekülni. Vértó kezét először is egy doktornak mutatta be, aki fölvette a látéletet, azután a kapitánynak, végül pedig a büntető bíróság képviselőjének. Így megindult az ollópör a két szabó között.

Nem is képzele a laikus, hogy csakis az által, mert szükségletét illetéktelen helyen szerzi be, mennyit veszít. Mint oly üzletet, a melyekben bérmentési ajándékok u. m.: amulettek, tablettek, kápolnák, arany- és ezüst órák, láncok, kar- és nyakékek, bőrneműek, valódi és chinaezüst ajándéktárgyak rendkívüli választékban állnak a t. közönség rendelkezésére, leginkább Schönwald R. ékszerész céget (Pécs, Király-utca városházépület) ajánlhatjuk, mely 1852. év óta tanusított pontos kiszolgálása és a legjutányosabb árszabásai által különös ajánlásra érdemes.

Művészet. irodalom.

○ **A „Zenélő Magyarország“** zongora zenemű folyóirat szeptember 15-iki XVIII. füzeté követező közkedvelt zenemű-ujdonságokat tartalmazza: I. *Ögyek* (Langer Viktor) »Nefeletjs bokrétát visz a Tisza habja« című remek szép magyar dalát. II. *Blon Ferenc* »Ideálom« (Mein Ideal) keringőjét, mely az »Ös-Budavári« berlini symphonikus zenekar favorizált csaknem naponta hallható műsordarabja. III. *Hartl Henrik* nagyon kedves »Kolo« szerb nemzeti táncot. Minden füzet-

ben ily gazdag tartalommal jelenik meg a ma már oly közkedvelt zenemű folyóirat. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb s leg-sikerültebb divatos zene-ujdonságokat hozza, — negyedévben a füzet 10 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizethetni a folyó év-negyedre csakis a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-utca 62. sz. a., honnan mutatványszámok kívánatra ingyen és bérmentve küldenek. Egy zongorázó se mulassza el ez igazán édes és olcsó zeneműlappal megismerkedni.

○ **Odry Lehel hangverseny-körutja.** Odry Lehel, a m. kir. operaház nyugalomba vonult művésze, hangverseny-körutat tart jelenleg. Volt Mohácson s onnan Bajára ment, hol — mint szülővárosában — nagy lelkesedéssel fogadták a művészt, ki ma Szigetvárott, f. hó 21-én pedig Villányon tart hangversenyt. A művészt körutjában *Simacsék* Alajos, székesegyházi orgonista kíséri.

○ **A Magyar Jogi Lexikon és a külföld.** A Magyar Jogi Lexikon, amely hazánk legkiválóbb jogtudósainak közreműködésével Márkus Dezső dr. kir. törvényszéki bíró szerkesztése alatt a »Pallas« irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában fog a jövő év folyamán megjelenni, a külföld jogászköreiből is élénk érdeklődést keltett. Márkus dr.-nak sikerült is a nyár folyamán számos elsőrangú külföldi jogász közreműködését biztosítani e nagyszabású és rendkívüli fontosságú mű számára. Ez írók közt találkoztunk Brusa (Turin), Fiore (Nápoly), Garofalo (Róma),

bevándorlott kínai nők legnagyobb része otthonról megszöktetett s a legszentségtelenebb célokra szállított a hajókra, — Amerikában pedig a legtöbbet igérőnek adnak el, mint ha birkák vagy tehének lennének. Könnyen felfogható tehát, hogy ily körülmények között a kaliforniai kínaiak családi életéről szó sem lehet. Az emberi fajnak a legszörnyűbb megérái állítólag angyalok a kínaiakhoz képest, kik árucikknek tekintetnek, az erényről, erkölcseről, nőiességről, szeméremről fogalommal sem bírnak. A kaliforniai ujságok azt állítják, hogy egy csapat kínai nő rosszabb a koleránál . . .

Északamerika egyesült államainak társadalmáról még tarkább képeket is mutathatunk, mert a vallás a világ egyetlen részében sem gyakorol oly befolyást a társadalmi életre, mint az Unió államaiban. Nincs itt állam-egyház, de annál több vallásfelekezet, mert Amerika a vallásfelekezetek valóságos növényháza. Gomba módra nőnek ki a köztársaság talajából az új hitközségek, s a legnagyobb badarságok, melyeket az emberi képzelet megteremthet. A felekezetek közül csak azokat akarom fel- említeni, a melyek a nők társadalmi életére befolytak.

A mormonizmus például a társadalom legalsó fokára helyezte a nőt és jellemző, hogy az ujabban a javukra tett intézkedéseket ép a nők utasítják vissza. Társadalmi állásuk nagyon is szomorú, mert értékük mérlegét a férj értéke képezi; a nők tartják el férjeiket, gyermekeiket, kikért gyakran kemény munkát kell elvégezniök. Vallásuk tanai szerint csak a férj által jutnak a menybe, miért minden leányra nézve a férjhezmenés a legfontosabb. Ha a férjnek más nejei is vannak és e földön sok megaláztatás és bánat éri, a mennyben annál szebb

hely lesz osztályrésze. A haldokló leány még halottas ágyán is egy férfihez »pecsételteti« magát, mert az által magasabb rangot nyer az égben. Az ily férjhez »pecsételés« sokféle fajta nagyon is misztikus és bizony-bizony a soktérjűség látszatával bír. Főcél náluk a sokasodás, a nőülési korlátok felett mosolyognak s úgy nyilatkoznak, hogy sem a természetben, sem az isteni kijelentésben nincs érv a rokonok közötti házasság ellen. A háremben levő nőket gyakran a legközelebbi vérrokonság köti össze. Mindennapi dolog, hogy egy férfi két nővért vesz nőül, hogy bátyja özvegyével, avagy az anyával és leányával lép frigyre. Sőt mitöbb némely házban azt a viszonyt is láthatni, hogy a nagyanya, anya és leány egy és ugyanazon férfinak a feleségei. Ez állapotok valóban utálatosak s így egy cseppet sem lehet azon csodálkozni, hogy a kormány a mormon felekezet kiirtására mindent elkövet.

A mormonoknak épen ellentétei a reszketők »shakerek«, kik valóságos házasság-gyűlölők. Szerintök Ádám bűne egyedül Éva nőülvévésében állott, mert ezáltal a világ törvénytelen utódokkal népesített be. Az öngyilkosság még pedig azon alakban, hogy a felekezet tagjai nőtlenségük által az emberi nem kihalását mozdítják elő — felekezetők főhítelve A reszketők szerelme coelibatus, a nemek egymástól örökre elválasztattak. Az ember azt hinné, hogy itt csupa örültekkel, csupa rajongóval gyűlt meg a dolga, kik életcélát tévesztve, bolond hitelvők mögé sáncolják el magukat, avagy a meglevő társadalmi viszonyok iránt táplált ellenszenvöket szabados társadalmi és vallási intézményekkel mutatják ki. Figyelemre méltó a »bibliai felekezet«, ezek tagjai mindent a vagyonszó-

Gumplowitz (Grác), van Hamel (Amsterdam), Labad (Strassburg), Lombroso (Turin), Meili (Zürich), Prins (Brüssel), Randa (Prága), Torres Campos (Granada) egyetemi tanárok és mások európai híri neveivel, a kiktől a Magyar Jogi Lexikon kizárólag eredeti tanulmányokat fog közölni sajátképeni szakmájuk köréből, amaz elméletekről, melyeknek megalapítóiként ismeri őket az egész művelt világ jogtudományára.

T a n ü g y.

(**Továbbképző tanfolyam leányok számára.** Elhatároztuk, hogy figyelemmel fogjuk kísérni ezt az új intézetet, mert meggyőződésünk, hogy kulturmissziót teljesít Pécsen, mikor a város közönsége kellő fedezet hiányában nem tud kellőleg felszerelt és megfelelő tanerőkkel ellátott felsőbb leányiskolát fellállítani. És örömmel tapasztaljuk, hogy a továbbképző tanfolyam igazgatója beváltja mindazt, a mit programjában ígért. Az elméleti és művészeti tárgyak tanítására középiskolai tanárokat ígért és ime a következők tanítják e tantárgyakat: a magyar irodalmat s aesthetikát *Paulay Ödön*, a német nyelvet, irodalmat és társalgást *Hirn Lajos*; a francia nyelvet és levelezést *Kálmán Miksa dr.*; a rajzot *Arnhold Nándor*, kik mindannyian helybeli főreáliskolai tanárok s elismert szakértők. A kézi munkát meg tudvalevőleg *Dischka Mari* urhölgy tanítja. Sőt a tanfolyam igazgatója többet nyújt, mint a mennyit ígért, mert tanítványai szüleinek kértére a világtörténelmet és a számtant is belevette az első évfolyam tantervébe. A tanórák is nagyon jól vannak megválasztva, a mennyiben az elméleti oktatás d. e. 9—11, a kézimunka meg d. u. 2—5 óráig történik s így a leányok a reggeli és ebédelőtti időben otthon háztartási teendőikkel is foglalkozhatnak. Az érdekelt szülők tehát saját érdekükben cselekszenek, ha leányaikat ezen magas nivón álló intézetbe küldik, annál is inkább, minthogy újlag és ismételtén értesültünk az illetékes ténnyezőktől arról, hogy ez idő szerint gondolni sem lehet rá, hogy a város állítson polgári iskolát végzett leányok továbbképzésére szolgáló iskolát.

Közgazdaság.

□ **Állatszállítás távirati költségei.** A földművelésügyi m. kir. miniszter valamenynyí törvényhatóságnak a következő leiratot küldte: A magánfelek állatszálítási ügyeiben felmerülő távirati költségeknek jelenleg fennálló hitelezése mellett az utólagos megtérítés iránt való intézkedés által ugy a központi kezelés, mint a külső közigazgatási szervezet is nagy mértékben igénybe vétetvén, a szolgáltatás egyszerűsítése és az ügymenet gyorsítása érdekében a távirati költségek hitelezését ezennel beszüntetem és a magánfelek állatszálítási ügyeiben felmerülő távirati költségek lerovása iránt a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urral egyetértőleg, a következőket rendelem: 1) Azon magánfelek, kik állatszálítási ügyekben akár közvetlenül, akár a törvényhatóság közvetítésével folyamodnak és

ügyeiknek távirati elintézését kívánják: távirati díj fejében, belföldi szállítás esetén két forint, külföldi szállítás esetén, ide értve Ausztriát és Horvátországot is, pedig négy forint általányt tartoznak előzetesen lefizetni. Ezen általányból a felek mit sem kapnak vissza, viszont azonban a költségtöbbletet sem tartoznak megfizetni. 2.) Azon felek, akik kérvényeiket személyesen vagy megbízottjuk által nyújtják be a miniszteriumhoz: a megállapított általányösszeget a kérvény benyújtása előtt a miniszterium házipénztáránál lefizetni és a lefizetés megtörténtét magán a kérvényen igazoltatni tartoznak. 3.) Ha az írásbeli kérvények postán vagy a törvényhatóság közvetítésével küldetnek: az általány összeg a folyamodvánnyal egyidejűleg, mindenkor a földművelésügyi miniszteriumhoz címezve, külön postautalvánnyal küldendő el, melynek szelvényén megjelölendő, hogy a beküldött összeg . . . én kelt és címzett kérvény távirati elintézésének költségére szolgál. 4.) Távirati kérvény esetén ott, hol állami táviróhivatal van: az általány távirati utalvánnyal küldendő a földművelésügyi miniszteriumhoz, mely táviratban egyúttal a kérelem tárgya is előadható. Ellenben ott, ahol csak vasuti táviróhivatal van, az általány postautalvánnyal, a földművelésügyi miniszterium címére, postára adandó, és az utalvány szelvényére a kérelmező neve, lakása, és a pénzküldemény célja följegyzendő. A postai feladó vévény a vasuti táviróhivatalnál felmutatandó és annak alapján a vasuti közeg a fél táviratának végére, a következő megjegyzést fogja felvenni: » . . . frt. . . évi . . . számú postautalvánnyal a földművelésügyi miniszteriumnak feladva, mely megjegyzés a fél költségén, a távirat szövegeként fog továbbítani. 5.) Azon felek, akik ügyeiknek távirati elintézését kívánják, de a megállapított általány összeget előírt módon le nem fizették, ügyeiknek távirati módon leendő elintézésére semmi körülmények között sem számíthatnak. 6.) A hatóságok magán felek ügyeiben, az állam költségén csupán az esetben táviratozhatnak, ha arra a miniszteriumtól felhívást nyertek. Ezen rendeletem 1897. szeptember 15-én lép életbe. Felhívom a törvényhatóságot, hogy jelen rendeletemet a legkiterjedtebb módon tegye azonnal közhírré. Kelt Budapesten, 1897. évi szeptember hó 1-én Darányi s. k.

□ **Szőlősgazdák figyelmébe.** Mindazon szőlőbirtokosok, kiknek eladó szőlővesszőik vagy szőlőoltványaik vannak, folyó hó 20-ig jelentsék azt be azon kerület borászati felügyelőjéhez, a mely kerületbe a vesszők, illetőleg oltványok termelési helye tartozik. Ilyen kerületek Baranya és Somogy vármegyére a pécsi kerület, melynek felügyelője *Gábor József Pécsen*, Tolnavármegye részére pedig a szegzárdi kerület, melynek *Nits István* a felügyelője, Szegzárdon.

□ **Szüreti kilátások.** Habár az augusztus hó száraz, meleg időjárással folyt le, a szőlőérés mégis nagyon hátra van, mert 4—5 hónap mulasztását pótolni még a jó idő sem bírja. Somogyban például még alig van édes, megérett szőlő, sőt a későn érők annyira elmaradtak, hogy tán még szüretig sem érnek meg tökéletesen; valami kitűnő bortermésre tehát alig számíthatunk. Mennyiségre nézve azonban sokkal jobban állnak a szőlők, mint

a rossz időjárás mellett várni lehetett; mennyiségre több helyen jó, legtöbbször pedig jó közepes termést várhatunk ott, hol a szőlők kellő gondviselés alatt állnak. Ezt írják Zala-megyéből és Badacsony, Szigliget vidékéről; Tomajon, Fülöp vidékén szintén jó termést várnak. Slavonia jobb fekvésű szőlőhegyein pedig régen volt annyi bor, mint az idén lesz. Szegzárd és vidékein — hol már a tőkék megerősödtek — szintén jó termést várnak. Badacsonyból a borárakra nézve következő tudósítást kaptunk: Badacson területén még mindig van sok bor eladó a nagyobb termelőknél; a múlt évi borok 22—24 frton kelnek; jobbak 28 frt. Régebbi borok 40—42 frton hektoliterje, csemege borok 60—100 frtig.

T Á V I R A T O K.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután minisztertanács volt, mely a budapesti főpolgármester kinevezésével foglalkozott.

— **A hadgyakorlatok után.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király Tatán, a tegnapi megbeszélés alkalmával különösen hangsúlyozta, hogy a magyar honvédség is nagy haladást mutat a legutóbbi hadgyakorlat óta; azután megköszönte a német császár részvételét. Vilmos császár örömet nyilvánította, hogy részt vehetett a felette érdekes gyakorlaton; dicsérte a csapatok kiképzését, végül kívánta a derék, jóra való hadseregnek, hogy még számtalan éven át láthassa élén a legfőbb hadurat és kitűnő hadvezérét.

— **Fuit.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Magyarország volt császári helytartója a Schmerling korszak alatt, Pálffy Mór gróf, 86 éves korában, szív-szélhűdésben Bécsben meghalt. Nevezetes szereplő volt a rémuralom napjai alatt, de mindig hazánk ellen. Lamberg, Haynau és Windisch-Grätz jobbkeze volt. Az 1861-iki országgyűlés Deák főirata következtében föloszlattatván, polgári kormányzóvá neveztetett ki. Azóta csendes ember volt jó sokáig, legújában ő volt a főrendiházi reakció egyik vezére.

— **A bortörvény végrehajtása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma közli a mesterséges borok készítésének és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. évi XXIII. t. c. végrehajtása iránti kereskedelmi miniszteri rendeletet. A kereskedelmi miniszter rendeletét bevezető soraiban fölemlíti, hogy a földművelési, pénzügyi és belügyminiszterrel egyetértőleg az 1893-diki rendeletet hatályon kívül helyezi és a törvény szigorú végrehajtása céljából az időközben szerzett tapasztalatok figyelembevételével szerkesztette rendeletét, mely kötelességévé teszi a törvényhatóságoknak, hogy borellenőrző bizottságok szervezéséről gondoskodjanak.

— **A rendjel-eső kezdete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Eulenburg gróf, bécsi német nagykövet, királyunktól a szent István-rend nagykeresztjét kapta.

— **Lázadás egy fogházban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elmúlt szombaton a pozsonyi fogházban, ahol 800 rab van, lázadás tört ki az idén már harmadszor. Állítólag a rossz élelmezés és a felügyelők szigora okozta a lázadást s vasrudakkal ellátva az őrcök ellen állást foglaltak; de a fogházfelügyelő szavaira megnyugodtak.

— **Brigantaggio Nápolyban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Krebs Gusztáv dúsgazdag német borkereskedő kikocsizott Nápoly környékére, mely alkalommal Alvizio elbocsátott kalabriai munkása tőrrel agyonszúrta.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz. *)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 „ 01 »
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 „ 23 »
Bécsből	909. sz. **)	személyv. »	9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 » 18 „
Budapestről	1906. sz.	» „ d. u.	4 „ 10 »
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 » 5 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 „ 56 »
Broodról	1909. sz.	személy. éjjel	11 „ 02 »
Mohácsról	„	» reg.	8 » 01 „
„	„	» d. e.	11 » 18 „
„	„	» d. u.	5 » 50 „
„	„	Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812 sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz. *)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz. **)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 33 »
Uj.-Domb.	„ 1953. sz. ***)	vegyes » d. u.	2 „ 47 »
Brood	» 1906. sz. ***)	személy » »	4 » 20 »
Bécs	» 3701. sz.	» » »	6 » 34 »
Brood	» 1908. sz.	» » este	8 » 18 »
Budapest	» 1909. sz.	» „ éjjel	11 » 30 »
Mohács	„	» » reggel	5 » 35 „
„	„	» „ d. e.	9 „ 49 „
„	„	» „ d. u.	4 » 20 „
„	„	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

1954. sz.
 tlkv. 1897.

Arverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hauck Terézia végrehajthatónak Benyovszky Károly és neje Spohn Erzsébet végrehajtást szenvedők ellen 475 frt tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében, a pécsváradi kir. jbiróság területén levő Ellend község határában fekvő, az ellendi 181. sz. betétben felvett 1203/1 hrsz szőlőre 288 frt 1203/2 hrsz. szőlőre 288 frt; az ellendi 182 sz. betétben felvett 1512. hrsz. szőlőre 204 frt és az 1713/2 hrsz. szántóra 12 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi október hó 8.

napján d. e. 10 órakor Ellend község bíróságán megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 28 frt 80 kr., 28 frt 80 kr, 20 frt 40 kr. és 1 frt 20kr. készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. napján 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradi, 1897. évi július hó 5. napján. A kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill Gyula.

kir. jbiró.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. ügyészség felügyelete alatti központi és a hatósága területén levő pécsi, pécsváradi, mohácsi, dárdai, siklósi, sz. lőrinci és sásdi kir. járásbirósági fogházakban letartóztatott

foglyok és rabok rendes élelmezésének,

valamint a betegek számára orvosi rendelvény alapján kiszolgáltató ét-adagok és élelmi szereknek a jövő 1898. évi január hó 1-től terjedő egy évre, esetleg 3 évre leendő együttes biztosítása iránt a pécsi kir. ügyészség hivatalos helyiségében f. é. október hó 1-én d. e. 10 óra zárt ajánlati tárgyalással egybekapcsolt nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni.

Miről vállalkozni kívánók azzal értesítetnek, hogy az 50 kros bélyeggel ellátott s az alábbi kellékeknek megfelelőleg kiállított és felszerelt zárt irásbeli ajánlatok az árlejtés megkezdéséig az alulírt kir. ügyészségnél nyújtandók be. Később érkező ajánlatok, valamint az árlejtés befejezte után tett utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az irásbeli ajánlatokban számokkal és betűkkel kiírva külön ajánlat teendő 1.) a rendes étadagra nézve 56 dgr. kenyérral együtt, 2.) a böjti (112 dgr. kenyér) étadagra nézve, végül 3.) a betegek részére kiszolgáltató étkekre nézve, mely utóbbi ajánlatnál a számvevőileg megállapított kikiáltási árakhoz viszonyított százalék leengedés mennyisége tüntetendő ki.

A bánatpénz összege 1200 frtban állapittatik meg, mely készpénzben, vagy szabályszerint biztosítékul elfogadható értékpapirokban az ajánlathoz melléklendő, a szóbeli árlejtésben résztvenni kívánók által pedig az árlejtés megkezdése előtt leteendő. Kiemelvén, hogy még le nem bonyolított más hasonló vállalatoknak letétben levő biztosítéka, illetőleg az arra való hivatkozás az előírt bánatpénzt nem pótolhatja.

A kir. ügyészség által nem ismert vállalkozók előéletük és vagyoni állapotuk iránt magukat a zárt ajánlatokhoz melléklendő, illetve a szóbeli árlejtésnél bemutatandó hatósági bizonyítvánnyal igazolni tartozik.

A piaci árak alapján számvevőileg megállapított kikiáltási ár:

a rendes étadag és 56 dgr. kenyérré nézve 15.— kr.,

a böjti (112 dgr. kenyér) adagra „ 11-20 kr.,

a beteg adagok kikiáltási árainról, valamint a részletes árlejtési feltételekről a kir. ügyészség irodájában a hivatalos órák alatt értesülés szereshető s az árlejtési feltételek ismerete, valamint az, hogy ajánlattevő magát azoknak aláveti, az irásbeli ajánlatokban kifejezetten megemlítendő.

Különösen figyelmebe ajánlom a vállalkozni kívánóknak azt, hogy ezuttal kétféle módozat szerint hirdettetik árlejtés és pedig 1.) a pécsi törvényszéki és területén levő pécsváradi, sásdi, szentlőrinci, mohácsi, siklósi és dárdai jbirósági fogházakban letartóztatottak együttes élelmezésének biztosítása iránt, 2.) tisztán a pécsi trvszéki fogházban letartóztatottak élelmezésének biztosítása iránt. Mindkét módozatnak különböző feltételei vannak. A vállalkozni kívánók tartoznak mindkét módozat szerint nyilatkozni. Az 1200 frtos biztosíték mindkét ajánlatra vonatkozik.

Kelt Pécsen, 1897. évi szeptember hó 14-én.

A kir. ügyészség vezetője

Dr. Nagy Géza

kir. alügyész.